

Arrest

nr. 135 706 van 19 december 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Georgische nationaliteit te zijn, op 5 december 2014 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 november 2014.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 december 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 december 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de eerste verzoeker K.A. en zijn advocaat M. DECROOCK loco advocaat S. MICHOLT, die tevens tweede verzoekster T.N. vertegenwoordigt en van attaché S. BOTTU, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt in hoofde van eerste verzoeker, de heer K.A., als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent van Georgische origine en geboren in Georgië. U diende een eerste asielaanvraag in bij de Belgische asielinstanties op 12/09/2008. Op 20/04/2011 heeft het Commissariaat-generaal dienaangaande besloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 11/10/2011 door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. Op 13/07/2011 had uw vrouw N.(...) T.(...) (O.V. X) ondertussen voor de eerste maal asiel ingediend in België. Op 18/11/2013 heeft het Commissariaat-generaal

dienaangaande besloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 21/05/2014 door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. Zonder naar jullie land van herkomst te zijn teruggekeerd dienden jullie hier op 23/10/2014 een tweede asielaanvraag in.

U verklaart dat u contact heeft genomen met de Georgische consul in België om uw staatsburgerschap van dit land te annuleren. U heeft contact genomen met de consul van Belarus opdat u het staatsburgerschap van dit land opnieuw zou kunnen verwerven. Indien je hiervoor de toestemming niet krijgt wil je het Russisch staatsburgerschap aanvragen. U was een officier in de Russische Federatie ten tijde van de USSR en u heeft er nog vele vrienden die u zouden kunnen helpen. U kan niet terug naar Georgië omdat uw leven er in gevaar is. U was tot 1992 actief was in het Russisch leger en was gelegerd in Belarus. In de zomer vroeg u uw pensioen aan. In afwachting hiervan nam u verlof. Tijdens dit verlof (in augustus 1992) reisde u naar Georgië om er uw land te helpen. U bood uw diensten aan bij het Ministerie van Defensie en kreeg de post van vice-chef van de militaire politie. Op 27/08/1992 werd u in deze functie naar Sukhumi, Abkhazië, gestuurd, waar op dat moment een gewapend conflict woedde. U stelde er allerlei illegale/criminele activiteiten vast, gepleegd door Georgische officieren. Zo onder andere het illegaal verkopen van wapens, drugshandel, confisqueren van goederen, en het doden van huurlingen om hun soldij te incasseren. Nadat de officieren erachter komen dat u deze misdrijven registreerde, spraken ze hun connecties aan om zich van u te ontdoen. U werd op 15/11/1992 naar het Ministerie van Defensie geroepen in Tbilisi en er op 18/11/1992 aangehouden op verdenking van spionage voor de Russen. Uw advocaat vertelde u dat u zou veroordeeld worden tot de doodstraf. Op 30/11/1992 kon u ontsnappen. U liep hierbij meerdere schotwonden op. U lag bijna 3 maand in een Russische kazerne aan de grenszone met Azerbeidzjan. U keerde hierna terug naar Belarus. U kende er problemen en uw vrouw ging in 2006 met jullie dochter wonen in Georgië. U verliet Belarus op 10/09/2008 en u reisde illegaal met de bus naar België.

U legt de volgende overtuigingsstukken voor: twee brieven dd. 24/10/2014 en dd. 19/11/2014 van de 'Georgian Young Lawyers' Association', een attest van de Civil Registration Service, handgeschreven getuigenissen van personen die op de hoogte waren van uw ontsnapping in 1992, twee eigen schriftelijke verklaringen dd. 19/11/2014 en 24/11/2014, en een vonnis dd. 23/08/2011 van de rechtbank in Minsk.

B. Motivering

Er dient allereerst te worden benadrukt dat uw vorige asielaanvraag door het Commissariaat-generaal werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op wezenlijke wijze ondermijnd werd en de door u aangehaalde feiten of redenen niet als bewezen werden beschouwd. Ook de vorige asielaanvraag van uw vrouw werd door het Commissariaat-generaal afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omwille van een ernstig gebrek aan geloofwaardigheid en intentionele misleiding van de asielinstanties. Er bleek toen immers dat zowel u als uw vrouw hadden verzwegen dat jullie naast het staatsburgerschap van Belarus ook het Georgische staatsburgerschap hadden. Deze beslissingen werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd en jullie hebben hiertegen geen cassatieberoep ingediend bij de Raad van State. Bijgevolg resten er jullie geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot jullie vorige asielaanvraag en staat de beoordeling ervan vast. Het Commissariaat-generaal is er als dusdanig toe gehouden om in voorliggend geval enkel en alleen de door jullie aangebrachte nieuwe feiten en elementen te beoordelen.

Hoewel jullie in het kader van huidige asielaanvraag toegeven een en ander bewust te hebben verzwegen (anders te hebben voorgesteld) ten tijde van jullie vorige asielaanvraag, vormt het duidelijk misleidende karakter van jullie vorige aanvraag een wezenlijk gegeven bij de beoordeling van jullie algemene geloofwaardigheid met betrekking tot de nieuwe elementen die jullie aanvoeren en de redenen die u opgeeft ter verantwoording van de vastgestelde misleiding.

In casu stel ik vast dat u en uw vrouw geenszins weten te overtuigen.

Vooreerst moet worden opgemerkt dat zowel u als uw vrouw de vaststelling dat jullie Georgische staatsburgers zijn proberen te minimaliseren. Zo verklaart u (CGVS II p. 2 & 4) dat u afstand wenst te doen van uw Georgisch staatsburgerschap, dat dit u bij vergissing werd toegewezen, dat u dit wel heeft aangevraagd maar dat het niet de bedoeling was om terug te keren naar Georgië, dat u dit slechts uit "formele" redenen heeft verworven maar dat u zich niet beschouwt als een staatsburger van Georgië en staatsburger zou willen worden van Belarus of Rusland. Uw vrouw verklaart (vrouw CGVS I p. 2; CGVS II p. 2) aanvankelijk dat zij geen staatsburgerschap heeft en later dat haar Georgisch staatsburgerschap een formaliteit voor haar was en heeft bekomen om naar Georgië te gaan, dat zij al veel langer een staatsburger was van Belarus dan van Georgië, en dat aldus Belarus het hoofdstaatsburgerschap is. Deze motiveringen weten niet te overtuigen en wegen niet op tegen de vaststellingen die kunnen gemaakt worden o.b.v. de concrete informatie aanwezig in uw administratief dossier. Zo blijkt dat in

2013 bij een politieonderzoek in België aan het licht was gekomen dat jullie de dubbele nationaliteit Belarus/Georgië hadden, waarna de autoriteiten van Belarus jullie staatsburgerschap introkken omdat jullie dit onrechtmatig hadden bekomen daar destijds niet geweten was dat jullie de Georgische nationaliteit hadden (zie communicatie tussen Interpol-Brussel, -Tbilisi, en -Minsk in 2013). Als gevolg hiervan hebben jullie **enkel het Georgische staatsburgerschap**, hetgeen nog eens door de Georgische autoriteiten werd bevestigd op 24/09/2014 (zie de 2 brieven van het Georgische Ministerie van Binnenlandse Zaken, departement Migratie). De loutere aanvraag om uw Georgisch staatsburgerschap te laten intrekken of de eventuele mogelijkheid voor u om een andere nationaliteit te bekomen, is onvoldoende om Georgië niet langer als het land te beschouwen waarvan u het staatsburgerschap bezit.

Wat uw vrees betreft t.a.v. Georgië blijkt uit uw verklaringen (CGVS II p. 5-6) dat u niet terug kan omdat u ervan valselijk beschuldigd werd een landverrader te zijn. Dit gebeurde toen u in augustus 1992 als vice-chef van de militaire politie in Sukhumi illegale/criminele activiteiten gepleegd door Georgische officieren vaststelde waarna u op 18/11/92 aangehouden werd op verdenking van spionage voor de Russen, en u op 30/11/1992 uit de gevangenis in Tbilisi kon ontsnappen. Ter ondersteuning hiervan legt u 2 brieven voor van de 'Georgian Young Lawyers' Association' (GYLA). In hun brief dd. 24/10/2014 wordt bevestigd dat uit hun onderzoek in de archieven van het Ministerie van Binnenlandse Zaken blijkt dat u gearresteerd werd op 18/11/92 op beschuldiging van landsverraad en dat u bent kunnen ontsnappen. De auteur (de voorzitter van de organisatie) is van mening dat uw vrijheid tot op heden in gevaar is. In hun brief dd. 19/11/2014 wordt bevestigd dat u sinds 17/12/2006 in Georgië gezocht wordt nadat u op 30/11/1992 ontsnapte uit de isoleercel in Tbilisi waar u opgesloten zat volgens artikel 314 § 2 van de Georgische strafwet.

Uit de informatie voorhanden op het CGVS, toegevoegd aan uw administratief dossier, blijkt dat GYLA een NGO is die vooral actief is inzake de bescherming van mensenrechten. Beschouwd als een referentieorganisatie wordt GYLA geraadpleegd door internationale organisaties zoals de Raad van Europa en het Amerikaanse ministerie van Buitenlandse Zaken. Sinds meerdere jaren werkt Cedoca met vrucht samen met het GYLA. Cedoca, de researchdienst van het CGVS, heeft per email Tamar Gvaramadze, uitvoerend directeur van het GYLA, gecontacteerd om de authenticiteit van deze brieven te verifiëren. M.b.t. de brief dd. 24/10/2014 van GYLA stelt zij dat dit zeker niet een echt document is en niet hun brief is, en dat het lijkt dat dit door iemand werd vervalst. M.b.t. de brief dd. 19/11/2014 maakt zij dezelfde bemerking en stelt ze dat dit opnieuw een vervalst document is opgesteld in naam van GYLA maar dat dit document helemaal niet door haar organisatie werd uitgereikt. Ook merkt ze op dat de persoon die deze brief op 19/11/2014 zou hebben opgesteld, m.n. Tamar Kordzaia, sinds 2012 niet meer voor GYLA werkt. Gezien deze vaststellingen blijkt duidelijk dat u (ver)vals(t)e documenten heeft aangebracht ter staving van de door u verklaarde asielmotieven. Er moet worden geconcludeerd dat u op deze wijze intentioneel de Belgische asielinstanties heeft trachten te misleiden, hetgeen de definitieve teloorgang van de geloofwaardigheid van uw voorgehouden problemen veroorzaakt als ook afbreuk doet aan uw algehele oprechtheid.

Verder haalt u aan (CGVS I p. 6; CGVS II p. 4-5) dat u in Georgië niets meer heeft, geen familieleden noch een huis, en u verwijst voor dit laatste naar het attest dd. 02/10/2014 van de Civil Registration Service. Er moet opgemerkt worden dat deze door u aangehaalde problemen van sociaal-economische aard zijn en niet ressorteren onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie en op zich niet oplopen tot een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Verder valt uw bewering dat u niemand meer heeft in Georgië niet te rijmen met uw verklaring (CGVS II p. 7) dat uw zoon en dochter er verblijven.

Ook stelt u (CGVS II p. 4-5) dat u als Russisch officier niet kan terugkeren naar Georgië omwille van het Georgisch- Russisch conflict van 2008. Er moet worden opgemerkt dat dit een louter blote bewering is die u niet objectief kan staven. Ook moet worden vastgesteld dat u in 2010 een Georgisch internationaal paspoort bekam zodat moeilijk kan ingezien worden waarom de Georgische instanties een internationaal paspoort zouden uitreiken voor iemand die zij viseren.

In dit kader dient nog te worden opgemerkt dat niet kan begrepen worden dat u toen een Georgisch paspoort bekam terwijl u beweert een ernstige vrees te koesteren t.a.v. dit land. U verklaart (CGVS I p. 4-5) dat u enkel wilde uitklaren of de Georgische autoriteiten een paspoort aan u zouden willen afgeven, dat u helemaal niet de intentie had om terug te keren, maar dat u zo wilde voorkomen dat u zou teruggestuurd worden naar Belarus. In dit geval rijst de vraag waarom u voor een 'nieuwe' nationaliteit precies naar de Georgische autoriteiten stapte, die u immers beweert te vrezen, aangezien u ook aangaf dat u zonder problemen het Russisch staatsburgerschap had kunnen krijgen o.b.v. uw militaire carrière. Andere bezwarende vaststelling is dat u minstens in 2003 en 2006 nog tweemaal voor korte tijd terugkeerde naar Georgië (CGVS I p. 13). Hoewel u dit illegaal zou hebben gedaan, mag toch aangenomen worden dat u onnodige risico's nam door dit te doen. Deze vaststellingen ondermijnen bijkomend de ernst en de geloofwaardigheid van uw beweerde vrees.

Bovenstaande vaststellingen zijn van die aard dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw asielaanvraag en er bijgevolg in uw hoofde geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden weerhouden. De overige door u neergelegde documenten kunnen deze conclusie niet wijzigen. Uw schriftelijke verklaringen van 19/11/2014 (waarin u stelt dat u een tweede attest van GYLA heeft bekomen) en van 24/11/2014 (waarin u stelt dat uw zoon in Georgië op 24/11 bij de politie werd geroepen en ondervraagd werd over u), en de handgeschreven getuigenissen van personen die op de hoogte waren van u ontsnapping in 1992, kunnen bezwaarlijk als een objectieve bron van informatie worden beschouwd en kunnen de geloofwaardigheid van uw aanvraag niet herstellen. Het vonnis dd. 23/08/2011 van de rechtbank in Minsk betreft een veroordeling die tegen u werd uitgesproken in Belarus. Aangezien u een Georgisch staatsburger bent en uw asielaanvraag aldus dient te worden beoordeeld t.a.v. Georgië, spelen de eventuele problemen die u zou gekend hebben in Belarus geen rol bij de beoordeling van uw vrees t.a.v. Georgië.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

De bestreden beslissing luidt in hoofde van tweede verzoekster, mevrouw T.N. als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent van Georgische origine en geboren in Georgië. Uw man A.(...) K.(...) (O.V. 6.314.506) diende een eerste asielaanvraag in bij de Belgische asielinstanties op 12/09/2008. Op 20/04/2011 heeft het Commissariaat-generaal dienaangaande besloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 11/10/2011 door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. Op 13/07/2011 had u ondertussen voor de eerste maal asiel ingediend in België. Op 18/11/2013 heeft het Commissariaat-generaal dienaangaande besloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 21/05/2014 door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. Zonder naar jullie land van herkomst te zijn teruggekeerd dienden jullie hier op 23/10/2014 een tweede asielaanvraag in. Uit uw verklaringen blijkt dat u uw asielaanvraag integraal baseert op de vluchtmotieven die door uw man werden aangehaald.

Uw man verklaart het volgende:

"U bent van Georgische origine en geboren in Georgië. U diende een eerste asielaanvraag in bij de Belgische asielinstanties op 12/09/2008. Op 20/04/2011 heeft het Commissariaat-generaal dienaangaande besloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 11/10/2011 door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. Op 13/07/2011 had uw vrouw N.(...) T.(...) (O.V. 6.314.506) ondertussen voor de eerste maal asiel ingediend in België. Op 18/11/2013 heeft het Commissariaat-generaal dienaangaande besloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 21/05/2014 door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. Zonder naar jullie land van herkomst te zijn teruggekeerd dienden jullie hier op 23/10/2014 een tweede asielaanvraag in.

U verklaart dat u contact heeft genomen met de Georgische consul in België om uw staatsburgerschap van dit land te annuleren. U heeft contact genomen met de consul van Belarus opdat u het staatsburgerschap van dit land opnieuw zou kunnen verwerven. Indien je hiervoor de toestemming niet krijgt wil je het Russisch staatsburgerschap aanvragen. U was een officier in de Russische Federatie ten tijde van de USSR en u heeft er nog vele vrienden die u zouden kunnen helpen. U kan niet terug naar Georgië omdat uw leven er in gevaar is. U was tot 1992 actief was in het Russisch leger en was gelegd in Belarus. In de zomer vroeg u uw pensioen aan. In afwachting hiervan nam u verlof. Tijdens dit verlof (in augustus 1992) reisde u naar Georgië om er uw land te helpen. U bood uw diensten aan bij het Ministerie van Defensie en kreeg de post van vice-chef van de militaire politie. Op 27/08/1992 werd u in deze functie naar Sukhumi, Abkhazië, gestuurd, waar op dat moment een gewapend conflict woedde. U stelde er allerlei illegale/criminele activiteiten vast, gepleegd door Georgische officieren. Zo onder andere het illegaal verkopen van wapens, drugshandel, confisqueren van goederen, en het doden van huurlingen om hun soldij te incasseren. Nadat de officieren erachter komen dat u deze misdrijven registreerde, spraken ze hun connecties aan om zich van u te ontdoen. U werd op 15/11/1992 naar het Ministerie van Defensie geroepen in Tbilisi en er op 18/11/1992 aangehouden op verdenking van spionage voor de Russen. Uw advocaat vertelde u dat u zou veroordeeld worden tot de doodstraf. Op 30/11/1992 kon u ontsnappen. U liep hierbij meerdere schotwonden op. U lag bijna 3 maand in een Russische kazerne aan de grenszone met Azerbeidzjan. U keerde hierna terug naar

Belarus. U kende er problemen en uw vrouw ging in 2006 met jullie dochter wonen in Georgië. U verliet Belarus op 10/09/2008 en u reisde illegaal met de bus naar België.

U legt de volgende overtuigingsstukken voor: twee brieven dd. 24/10/2014 en dd. 19/11/2014 van de 'Georgian Young Lawyers' Association', een attest van de Civil Registration Service, handgeschreven getuigenissen van personen die op de hoogte waren van uw ontsnapping in 1992, twee eigen schriftelijke verklaringen dd. 19/11/2014 en 24/11/2014, en een vonnis dd. 23/08/2011 van de rechtbank in Minsk."

B. Motivering

U baseert uw asielaanvraag op dezelfde motieven als diegene die werden aangehaald door uw man A.(...)K.(...)(O.V. 6.314.506). In het kader van de door hem ingediende asielaanvraag heb ik een beslissing genomen van weigering van de hoedanigheid van vluchteling en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omwille van het bedrieglijke karakter van zijn asielmotieven. Bijgevolg kan ook wat u betreft niet besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. De vaststellingen die tot de negatieve beslissing bij uw man hebben geleid, werden uitgebreid en gedetailleerd opgesomd in zijn beslissing:

"Er dient allereerst te worden benadrukt dat uw vorige asielaanvraag door het Commissariaat-generaal werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op wezenlijke wijze ondermijnd werd en de door u aangehaalde feiten of redenen niet als bewezen werden beschouwd. Ook de vorige asielaanvraag van uw vrouw werd door het Commissariaat-generaal afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omwille van een ernstig gebrek aan geloofwaardigheid en intentionele misleiding van de asielinstanties. Er bleek toen immers dat zowel u als uw vrouw hadden verzwegen dat jullie naast het staatsburgerschap van Belarus ook het Georgische staatsburgerschap hadden. Deze beslissingen werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd en jullie hebben hiertegen geen cassatieberoep ingediend bij de Raad van State. Bijgevolg resten er jullie geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot jullie vorige asielaanvraag en staat de beoordeling ervan vast. Het Commissariaat-generaal is er als dusdanig toe gehouden om in voorliggend geval enkel en alleen de door jullie aangebrachte nieuwe feiten en elementen te beoordelen.

Hoewel jullie in het kader van huidige asielaanvraag toegeven een en ander bewust te hebben verzwegen (anders te hebben voorgesteld) ten tijde van jullie vorige asielaanvraag, vormt het duidelijk misleidende karakter van jullie vorige aanvraag een wezenlijk gegeven bij de beoordeling van jullie algemene geloofwaardigheid met betrekking tot de nieuwe elementen die jullie aanvoeren en de redenen die u opgeeft ter verantwoording van de vastgestelde misleiding.

In casu stel ik vast dat u en uw vrouw geenszins weten te overtuigen.

Vooreerst moet worden opgemerkt dat zowel u als uw vrouw de vaststelling dat jullie Georgische staatsburgers zijn proberen te minimaliseren. Zo verklaart u (CGVS II p. 2 & 4) dat u afstand wenst te doen van uw Georgisch staatsburgerschap, dat dit u bij vergissing werd toegewezen, dat u dit wel heeft aangevraagd maar dat het niet de bedoeling was om terug te keren naar Georgië, dat u dit slechts uit "formele" redenen heeft verworven maar dat u zich niet beschouwt als een staatsburger van Georgië en staatsburger zou willen worden van Belarus of Rusland. Uw vrouw verklaart (vrouw CGVS I p. 2; CGVS II p. 2) aanvankelijk dat zij geen staatsburgerschap heeft en later dat haar Georgisch staatsburgerschap een formaliteit voor haar was en heeft bekomen om naar Georgië te gaan, dat zij al veel langer een staatsburger was van Belarus dan van Georgië, en dat aldus Belarus het hoofdstaatsburgerschap is. Deze motiveringen weten niet te overtuigen en wegen niet op tegen de vaststellingen die kunnen gemaakt worden o.b.v. de concrete informatie aanwezig in uw administratief dossier. Zo blijkt dat in 2013 bij een politieonderzoek in België aan het licht was gekomen dat jullie de dubbele nationaliteit Belarus/Georgië hadden, waarna de autoriteiten van Belarus jullie staatsburgerschap introkken omdat jullie dit onrechtmatig hadden bekomen daar destijds niet geweten was dat jullie de Georgische nationaliteit hadden (zie communicatie tussen Interpol-Brussel, -Tbilisi, en -Minsk in 2013). Als gevolg hiervan hebben jullie **enkel het Georgische staatsburgerschap**, hetgeen nog eens door de Georgische autoriteiten werd bevestigd op 24/09/2014 (zie de 2 brieven van het Georgische Ministerie van Binnenlandse Zaken, departement Migratie). De loutere aanvraag om uw Georgisch staatsburgerschap te laten intrekken of de eventuele mogelijkheid voor u om een andere nationaliteit te bekomen, is onvoldoende om Georgië niet langer als het land te beschouwen waarvan u het staatsburgerschap bezit.

Wat uw vrees betreft t.a.v. Georgië blijkt uit uw verklaringen (CGVS II p. 5-6) dat u niet terug kan omdat u ervan valselijk beschuldigd werd een landverrader te zijn. Dit gebeurde toen u in augustus 1992 als vice-chef van de militaire politie in Sukhumi illegale/criminele activiteiten gepleegd door Georgische officieren vaststelde waarna u op 18/11/92 aangehouden werd op verdenking van spionage voor de

Russen, en u op 30/11/1992 uit de gevangenis in Tbilisi kon ontsnappen. Ter ondersteuning hiervan legt u 2 brieven voor van de 'Georgian Young Lawyers' Association' (GYLA). In hun brief dd. 24/10/2014 wordt bevestigd dat uit hun onderzoek in de archieven van het Ministerie van Binnenlandse Zaken blijkt dat u gearresteerd werd op 18/11/92 op beschuldiging van landsverraad en dat u bent kunnen ontsnappen. De auteur (de voorzitter van de organisatie) is van mening dat uw vrijheid tot op heden in gevaar is. In hun brief dd. 19/11/2014 wordt bevestigd dat u sinds 17/12/2006 in Georgië gezocht wordt nadat u op 30/11/1992 ontsnapte uit de isoleercel in Tbilisi waar u opgesloten zat volgens artikel 314 § 2 van de Georgische strafwet.

Uit de informatie voorhanden op het CGVS, toegevoegd aan uw administratief dossier, blijkt dat GYLA een NGO is die vooral actief is inzake de bescherming van mensenrechten. Beschouwd als een referentieorganisatie wordt GYLA geraadpleegd door internationale organisaties zoals de Raad van Europa en het Amerikaanse ministerie van Buitenlandse Zaken. Sinds meerdere jaren werkt Cedoca met vrucht samen met het GYLA. Cedoca, de researchdienst van het CGVS, heeft per email Tamar Gvaramadze, uitvoerend directeur van het GYLA, gecontacteerd om de authenticiteit van deze brieven te verifiëren. M.b.t. de brief dd. 24/10/2014 van GYLA stelt zij dat dit zeker niet een echt document is en niet hun brief is, en dat het lijkt dat dit door iemand werd vervalst. M.b.t. de brief dd. 19/11/2014 maakt zij dezelfde bemerking en stelt ze dat dit opnieuw een vervalst document is opgesteld in naam van GYLA maar dat dit document helemaal niet door haar organisatie werd uitgereikt. Ook merkt ze op dat de persoon die deze brief op 19/11/2014 zou hebben opgesteld, m.n. Tamar Kordzaia, sinds 2012 niet meer voor GYLA werkt. Gezien deze vaststellingen blijkt duidelijk dat u (ver)vals(t)e documenten heeft aangebracht ter staving van de door u verklaarde asielmotieven. Er moet worden geconcludeerd dat u op deze wijze intentioneel de Belgische asielinstanties heeft trachten te misleiden, hetgeen de definitieve teloorgang van de geloofwaardigheid van uw voorgehouden problemen veroorzaakt als ook afbreuk doet aan uw algehele oprechtheid.

Verder haalt u aan (CGVS I p. 6; CGVS II p. 4-5) dat u in Georgië niets meer heeft, geen familieleden noch een huis, en u verwijst voor dit laatste naar het attest dd. 02/10/2014 van de Civil Registration Service. Er moet opgemerkt worden dat deze door u aangehaalde problemen van sociaal-economische aard zijn en niet ressorteren onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie en op zich niet oplopen tot een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Verder valt uw bewering dat u niemand meer heeft in Georgië niet te rijmen met uw verklaring (CGVS II p. 7) dat uw zoon en dochter er verblijven.

Ook stelt u (CGVS II p. 4-5) dat u als Russisch officier niet kan terugkeren naar Georgië omwille van het Georgisch- Russisch conflict van 2008. Er moet worden opgemerkt dat dit een louter blote bewering is die u niet objectief kan staven. Ook moet worden vastgesteld dat u in 2010 een Georgisch internationaal paspoort bekam zodat moeilijk kan ingezien worden waarom de Georgische instanties een internationaal paspoort zouden uitreiken voor iemand die zij viseren.

In dit kader dient nog te worden opgemerkt dat niet kan begrepen worden dat u toen een Georgisch paspoort bekam terwijl u beweert een ernstige vrees te koesteren t.a.v. dit land. U verklaart (CGVS I p. 4-5) dat u enkel wilde uitklaren of de Georgische autoriteiten een paspoort aan u zouden willen afgeven, dat u helemaal niet de intentie had om terug te keren, maar dat u zo wilde voorkomen dat u zou teruggestuurd worden naar Belarus. In dit geval rijst de vraag waarom u voor een 'nieuwe' nationaliteit precies naar de Georgische autoriteiten stapte, die u immers beweert te vrezen, aangezien u ook aangaf dat u zonder problemen het Russisch staatsburgerschap had kunnen krijgen o.b.v. uw militaire carrière. Andere bezwarende vaststelling is dat u minstens in 2003 en 2006 nog tweemaal voor korte tijd terugkeerde naar Georgië (CGVS I p. 13). Hoewel u dit illegaal zou hebben gedaan, mag toch aangenomen worden dat u onnodige risico's nam door dit te doen. Deze vaststellingen ondermijnen bijkomend de ernst en de geloofwaardigheid van uw beweerde vrees.

Bovenstaande vaststellingen zijn van die aard dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw asielrelaas en er bijgevolg in uw hoofde geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden weerhouden. De overige door u neergelegde documenten kunnen deze conclusie niet wijzigen. Uw schriftelijke verklaringen van 19/11/2014 (waarin u stelt dat u een tweede attest van GYLA heeft bekomen) en van 24/11/2014 (waarin u stelt dat uw zoon in Georgië op 24/11 bij de politie werd geroepen en ondervraagd werd over u), en de handgeschreven getuigenissen van personen die op de hoogte waren van u ontsnapping in 1992, kunnen bezwaarlijk als een objectieve bron van informatie worden beschouwd en kunnen de geloofwaardigheid van uw relaas niet herstellen. Het vonnis dd. 23/08/2011 van de rechtbank in Minsk betreft een veroordeling die tegen u werd uitgesproken in Belarus. Aangezien u een Georgisch staatsburger bent en uw asielaanvraag aldus dient te worden beoordeeld t.a.v. Georgië, spelen de eventuele problemen die u zou gekend hebben in Belarus geen rol bij de beoordeling van uw vrees t.a.v. Georgië."

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de rechtspleging

Ter terechtzitting deelt de raadsman van de tweede verzoekende partij mee dat zij afstand wenst te doen van het ingestelde beroep. Dit blijkt eveneens uit de aanvullende nota die zij ter terechtzitting neerlegt.

De verwerende partij stelt hiertegen geen bezwaar te hebben.

In het administratief dossier zijn geen redenen voorhanden die zich verzetten tegen de afstand.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Eerste verzoekende partij (verzoeker) voert in een eerste middel de schending aan van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, van artikel 1 van de Vluchtelingenconventie, van de artikelen 3 en 6 van het EVRM, van het principe van non-refoulement, van de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering.

In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, van de Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake de minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchtelingen of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft en de inhoud van de verleende bescherming (subsidiaire bescherming), van de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering.

3.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van de gevallen zoals opgenomen in artikel 39/2 van de vreemdelingenwet, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht. Dit houdt in dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingsdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). De devolutieve kracht van het beroep verplicht, noch verbiedt de Raad de weigeringsmotieven van de voor hem bestreden beslissing over te nemen of te verwerpen. Hij dient enkel een beslissing te nemen die op afdoende wijze gemotiveerd is en aangeeft waarom in hoofde van een asielaanvrager al dan niet vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking moet worden genomen.

3.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De verzoekende partij dient door een coherent relaas en kennis van voor haar relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als voldaan is aan de voorwaarden gesteld door artikel 48/6 van de vreemdelingenwet.

3.4. De Raad kan geen geloof hechten aan het door verzoeker voorgehouden asielrelaas.

In het kader van het eerste asielrelaas van verzoeker en van zijn echtgenote nam het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad bevestigde deze beslissingen in haar arresten nrs. 68 299 en 124 313 van respectievelijk 11 oktober 2011 en 21 mei 2014. Uit voorgaande beslissingen en arresten bleek dat er geen geloof kon worden gehecht aan de aangehaalde problemen in Belarus omwille van verzoekers betrokkenheid met de politieke beweging "Khmara" en zijn Georgische afkomst en bleek dat verzoeker gezocht werd in Wit-Rusland omwille van schulden en aldus gemeenrechtelijk wordt vervolgd. Ook bleek in het licht van deze vorige asielaanvragen dat zowel verzoeker als zijn echtgenote hadden verzwegen dat zij naast het staatsburgerschap van Wit-Rusland ook het staatsburgerschap van Georgië hadden.

Uit de informatie aanwezig in het administratief dossier blijkt dat verzoeker inmiddels enkel het Georgische staatsburgerschap heeft. De Raad stelt vast dat verzoeker dit gegeven niet betwist. De nood aan bescherming geboden door de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet moet worden getoetst ten aanzien van het land van de nationaliteit van de verzoekende partij of, voor staatlozen, van de vroegere gewone verblijfplaats. Bijgevolg dient verzoekers nood aan bescherming te worden getoetst ten aanzien van Georgië.

Verzoeker verklaart in het kader van zijn tweede asielaanvraag niet naar Georgië terug te kunnen aangezien hij valselijk beschuldigd werd een landverrader te zijn omwille van feiten in 1992 (stuk 4, gehoorverslag 18 november 2014, p. 5, 6). Verzoeker legde ter ondersteuning hiervan twee brieven neer.

De Raad stelt vast dat uit de informatie aanwezig in het administratief dossier het volgende blijkt: GYLA is een NGO is die vooral actief is inzake de bescherming van mensenrechten. Beschouwd als een referentieorganisatie wordt GYLA geraadpleegd door internationale organisaties zoals de Raad van Europa en het Amerikaanse ministerie van Buitenlandse Zaken. Sinds meerdere jaren werkt Cedoca met vrucht samen met het GYLA. Cedoca, de researchdienst van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, heeft per email Tamar Gvaramadze, uitvoerend directeur van het GYLA, gecontacteerd om de authenticiteit van deze brieven te verifiëren. Met betrekking tot de brief van 24 oktober 2014 van GYLA stelt zij dat dit zeker niet een echt document is en niet hun brief is, en dat het lijkt dat dit door iemand werd vervalst. Met betrekking tot de brief van 19 november 2014 maakt zij dezelfde bemerking en stelt ze dat dit opnieuw een vervalst document is opgesteld in naam van GYLA maar dat dit document helemaal niet door haar organisatie werd uitgereikt. Ook merkt ze op dat de persoon die deze brief op 19 november 2014 zou hebben opgesteld, met name Tamar Kordzaia, sinds 2012 niet meer voor GYLA werkt.

Waar verzoeker aanvoert dat hij contact heeft gelegd met de mensen die hij nog van vroeger kende, die hem beloofd hadden te helpen en informatie in te winnen bij de mensen die destijds van de zaak op de hoogte waren zijnde Tamar Kordzaia en dat het document niet zomaar als vals kan worden beschouwd indien het werkelijk door Tamar Kordzaia werd ondertekend, dient te worden opgemerkt dat dit geen afbreuk kan doen aan de voormelde vaststellingen. De uitvoerend directeur van GYLA heeft bevestigd dat de brief van 24 oktober 2014 geen echt document is en aldus niet door hen werd uitgereikt. Wat betreft de brief van 19 november 2014 werden dezelfde opmerkingen gemaakt en werd vermeld dat Tamar Kordzaia die de brief van 19 november 2014 zou hebben opgesteld sinds 2012 niet meer voor GYLA werkt. Gelet op deze vaststellingen ontberen de voorgelegde brieven dan ook elke objectieve bewijswaarde.

Het is overigens niet aannemelijk dat verzoeker, die beweert een gegronde vrees voor vervolging te koesteren ten aanzien van de Georgische autoriteiten de nodige stappen ondernam om de Georgische nationaliteit te verkrijgen te meer verzoeker ook aangaf dat hij zonder problemen het Russisch staatsburgerschap had kunnen krijgen omwille van zijn militaire carrière (stuk 8, gehoorverslag 3 november 2014, p. 5). Deze vaststelling doet volledig afbreuk aan de beweerde vrees voor vervolging ten aanzien van de Georgische autoriteiten.

Dit wordt bevestigd door de vaststelling dat verzoeker nog een aantal keer terugkeerde naar Georgië, ook al was dit illegaal en van korte duur (stuk 8, gehoorverslag 3 november 2014, p. 13). De stelling dat hij zich bewust was van het feit dat hij zijn leven riskeerde, doet geen afbreuk aan deze vaststelling. Van iemand die beweert een gegronde vrees voor vervolging te koesteren voor de autoriteiten van zijn land

van herkomst, kan redelijkerwijs worden verwacht dat deze daar geenszins vrijwillig naar terugkeert, ongeacht of dit illegaal was en van korte duur.

Waar verzoeker aangeeft dat hij nog steeds gezocht wordt door Wit-Rusland en geseind staat en dat hij reeds heeft aangehaald dat dit gebruikt werd om hem voor politieke banden te kunnen vatten, dient te worden verwezen naar hetgeen reeds in het kader van de eerste asielaanvraag van verzoeker en zijn echtgenote werd vastgesteld.

In het arrest nr. 124 313 van 21 mei 2014 in hoofde van verzoekers echtgenote werd geoordeeld dat:

"(...) Bij arrest nr. 68 299 van 11 oktober 2011 van de Raad werd de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas van de echtgenoot A.K. van verzoekster vastgesteld. Hij kon niet aannemelijk maken dat hij vervolging of ernstige schade vreest omwille van politieke activiteiten in Wit-Rusland (...) Uit de stukken met betrekking tot de communicatie tussen Interpol-Brussel, -Tbilisi en -Minsk blijkt dat verzoeksters echtgenoot in Wit-Rusland gezocht wordt omwille van schulden (administratief dossier, stuk G): "[...] wanted by Belarusian police authorities on national level as insolvent" en "[...] is wanted on national level under mentioned particulars as an execution debtor for benefit <<PriorBank>>" (eigen onderlijning).

Gelet op het gestelde in het voormeld arrest van 11 oktober 2011 van de Raad -dat kracht van gewijsde heeft-, maakt verzoekster niet aannemelijk dat het om een dekmantel zou gaan voor de vervolging van haarzelf, haar echtgenoot en een medeaandeelhouder van het bedrijf van haar echtgenoot omwille van politieke fondsenwerving. (...) Uit het voorgaande blijkt dat kan worden aangenomen dat de echtgenoot van verzoekster inderdaad gezocht wordt door de Wit-Russische autoriteiten (zie stuk G).

Gelet op de in het arrest van 11 oktober 2011 van de Raad vastgestelde ongeloofwaardigheid van de voorgehouden politieke motieven voor de vervolging van verzoeksters echtgenoot en de informatie van Interpol in het administratief dossier, wordt de echtgenoot van verzoekster evenwel louter gemeenrechtelijk vervolgd.

Verzoekster maakt niet aannemelijk dat haar echtgenoot wordt vervolgd omwille van één van de criteria in de Vluchtelingenconventie van 28 juli 1951. Bijgevolg maakt zij evenmin aannemelijk dat zij zelf omwille van één van deze criteria wordt vervolgd, aangezien zij zich blijkens het verhoorverslag volledig beroept op de problemen van haar echtgenoot en zelf geen andere problemen aanhaalt (zie verhoorverslag, p. 12, 13).

Gelet op bovenstaande vaststellingen wordt aan het asielrelaas van verzoekster geen geloof gehecht worden; er is derhalve geen reden om het te toetsen aan het Vluchtelingenverdrag (RvS 12 januari 1999, nr. 78.054, Polat).

De vluchtelingenstatus als voorzien in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, wordt niet erkend."

Verzoeker brengt geen elementen aan die een ander licht zouden kunnen werpen op hetgeen wat in het kader van de eerste asielaanvragen van hem en zijn echtgenote, die zich enkel op verzoekers asielrelaas baseerde, werd vastgesteld.

De brief waarin verzoeker de Russische nationaliteit aanvraagt, is gebaseerd op verzoekers eigen verklaringen en kan gelet op het ontberen van enige objectieve bewijswaarde dan ook geen afbreuk doen aan de reeds gedane vaststellingen.

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift verwijst naar informatie met betrekking tot het rechtssysteem en de gevangenschappen in Wit-Rusland en Georgië en naar het gegeven dat verzoeker nog steeds gezocht wordt door Wit-Rusland en het niet ondenkbaar is dat de samenwerking tussen Georgië en Wit-Rusland zal leiden tot een oneerlijk proces, dient te worden opgemerkt dat hij, mede gelet op wat voorafgaat, niet aannemelijk maakt dat hij in Wit-Rusland of Georgië veroordeeld zal worden, laat staan dat hij in de gevangenis zal belanden.

Waar verzoeker wijst op het feit dat hij geseind is, naar de samenwerking tussen Georgië en Wit-Rusland en naar artikelen verwijst over het interpol systeem en het misbruik dat door Wit-Rusland wordt gemaakt om politieke opposanten aan hen te laten uitleveren, dient opnieuw te worden verwezen naar het van bij de eerste asielaanvraag vaststaand gegeven dat verzoeker niet aannemelijk kon maken dat hij vervolging of ernstige schade vreest omwille van politieke activiteiten in Wit-Rusland. Ook in het kader van onderhavig verzoekschrift brengt verzoeker geen elementen bij die een ander licht zouden kunnen werpen op deze zaak.

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift stelt dat uit de vorige asielaanvragen blijkt dat er iets scheelt aan de verschillende paspoorten waardoor dient te worden onderzocht of verzoeker op basis hiervan niet zal worden blootgesteld aan ernstige schade bij terugkeer, blijkt uit het administratief dossier dat er zich problemen hebben voorgedaan met de paspoorten van Wit-Rusland. Gelet op verzoekers Georgisch staatsburgerschap kan niet onmiddellijk worden ingezien waarom verzoeker hier bij terugkeer naar Georgië problemen mee zou kennen. Verzoeker brengt ook geen concrete gegevens bij op basis waarvan hij zal worden blootgesteld aan ernstige schade. Het is overigens pas in onderhavig verzoekschrift dat verzoeker dit aanhaalt, aangezien verzoeker bij aanvang van de tweede asielprocedure en tijdens de gehoren op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen geen enkele melding heeft gemaakt van het gegeven dat hij dienaangaande enige vrees voor vervolging heeft of een ernstig risico op ernstige schade zou lopen.

Uit de informatie aanwezig in het administratief dossier blijkt dat verzoeker geen strafblad heeft in Georgië, hetgeen werd nagegaan bij de databank van het Informatiecentrum van het Ministerie van Binnenlandse Zaken van Georgië. Ook blijkt geenszins uit de veelvuldige contacten die België had met de Georgische autoriteiten dat verzoeker zou worden gezocht door Georgië omwille van de door hem aangehaalde feiten in 1992. Uit deze informatie blijkt enkel dat verzoeker gezocht wordt door Wit-Rusland omwille van openstaande schulden.

Waar verzoeker vervolgens nog wijst op een artikel waarin het gaat over de arrestatie en beschuldiging van vier Russische officieren van spionage in Georgië en een artikel waaruit de moeilijke relatie tussen Georgië en Rusland zou moeten blijken, volstaat niet om aan te tonen dat hij in Georgië werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Dit risico dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft hier, gelet op voorgaande vaststellingen, in gebreke.

Wat betreft de door verzoeker neergelegde schriftelijke verklaringen van 19 november 2014 (waarin hij stelt dat hij een tweede attest van GYLA heeft bekomen) en van 24 november 2014 (waarin hij stelt dat zijn zoon in Georgië op 24 november bij de politie werd geroepen en ondervraagd werd over hem), en de handgeschreven getuigenissen van personen die op de hoogte waren van verzoekers ontsnapping in 1992, kunnen niet als een objectieve bron van informatie worden beschouwd en kunnen de geloofwaardigheid van verzoekers relaas niet herstellen. De Raad wenst hierbij nog op te merken dat de getuigenissen door eender wie kunnen zijn opgesteld.

In het vonnis dat verzoeker neerlegt wordt enkel melding gemaakt van openstaande schulden, hetgeen aldus geen afbreuk kan doen aan hetgeen hoger werd vastgesteld.

Waar verzoeker bij zijn aanvullende nota een brief van zijn advocaat in Georgië voegt, de advocatenkaart van deze advocaat, brieven van deze advocaat aan het parket en het ministerie van binnenlandse zaken met de vraag de problemen en vroegere vasthouding te willen bevestigen, alsmede het verzendingsbewijs en een brief van het ministerie van Defensie, dient te worden opgemerkt dat deze documenten evenmin bij machte zijn om de ongeloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas te herstellen.

Met betrekking tot de documenten van verzoekers vermeende advocaat dient in eerste instantie te worden opgemerkt dat deze geenszins objectieve bewijswaarde hebben. Overigens tonen de brieven van deze advocaat aan het parket en het Ministerie van Binnenlandse zaken met de vraag de problemen en vroegere vasthouding te willen bevestigen, geenszins de geloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas aan. Er wordt hierin louter een vraag gesteld.

De advocatenkaart, dat overigens slechts een fotokopie is, toont enkel aan dat de afgebeelde persoon daadwerkelijk advocaat is, doch kan evenmin een bewijs vormen voor verzoekers asielrelaas.

In de brief van deze advocaat van 6 december 2014 gericht aan verzoekers raadsman in België wordt enkel gesteld dat het Ministerie van Binnenlandse Zaken “misschien” informatie ontzegt over het gevaar voor verzoekers leven in Georgië omdat hij een militair was bij het Russisch leger, dat Rusland beschouwd wordt als vijand nummer één voor Georgië, dat iedereen de Russische militairen als “occupants” beschouwd en dat hij een rang had en dat hij niet in Georgië kan leven omdat de Georgische burgers Russische militairen haten. Dit zijn louter bedenkingen, veronderstellingen en algemene beweringen zonder enige objectieve grondslag en aldus evenmin bij machte om verzoekers asielrelaas te ondersteunen. De Raad stelt vast dat verzoeker in de aanvullende nota aangeeft dat deze advocaat destijds zijn verdediging waarnam. De Raad acht het dan ook niet aannemelijk dat deze

advocaat over geen stukken of elementen zou beschikken die verzoekers asielrelaas met betrekking tot de feiten in 1992 zouden aantonen of minstens een begin van bewijs zouden kunnen vormen. Hierbij moet nog worden opgemerkt dat wanneer verzoeker gevraagd wordt of de brief die werd neergelegd door verzoeker het enige bewijs is (i.e. de brief waarvan inmiddels is vastgesteld dat deze vals is), verzoeker verklaarde dat heel Georgië afweet van hem (stuk 4, gehoorverslag, p. 6). De Raad acht het dan ook niet aannemelijk dat er nog steeds geen enkel objectief en écht bewijs kan worden aangevoerd met betrekking tot verzoekers aangehaalde problemen.

Deze advocaat waarvan wordt gesteld dat hij destijds verzoekers verdediging waarnam, heet "Aleksandre Tatelishvili". De Raad stelt vast dat verzoeker tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen echter verklaarde dat zijn advocaat op dat moment "Vaghtang Memanishvili" was (stuk 8, gehoorverslag, p. 7).

De Raad stelt vast dat de brief van het Ministerie van Binnenlandse Zaken niet voorzien is van een voor eensluidend verklaarde vertaling conform artikel 8 van het koninklijk besluit houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 21 december 2006 waardoor dit document dan ook niet in overweging wordt genomen. De brief is overigens een fotokopie, waaraan bijgevolg geen bewijswaarde kan worden verleend.

De vluchtelingenstatus als voorzien in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet wordt dan ook niet erkend.

Daargelaten de vaststelling dat de Raad te dezen in het kader van zijn op grond van artikel 39/2, § 1 van de vreemdelingenwet bepaalde bevoegdheid geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel (RvS 24 juni 2008, nr. 184.647), stemt artikel 3 EVRM inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie, 2009, <http://curia.europa.eu>)

Een ongeloofwaardig relaas kan ook niet als basis dienen voor een toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Verzoeker brengt geen andere elementen aan die wijzen op een reëel risico op ernstige schade in de zin van voormelde wetsbepalingen.

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift met betrekking tot de subsidiaire beschermingsstatus opnieuw verwijst naar informatie met betrekking tot het rechtssysteem en de gevangenen in Wit-Rusland en Georgië en naar het gegeven dat hij nog steeds gezocht wordt door Wit-Rusland en het niet ondenkbaar is dat de samenwerking tussen Georgië en Wit-Rusland zal leiden tot een oneerlijk proces, wordt herhaald dat hij niet aannemelijk maakt dat hij in Wit-Rusland of Georgië veroordeeld zal worden, of in de gevangenis zal belanden. Een schending van artikel 6 van het EVRM wordt derhalve niet aannemelijk gemaakt.

Waar verzoeker met betrekking tot de subsidiaire beschermingsstatus opnieuw wijst op het feit dat hij geseind is, naar de samenwerking tussen Georgië en Wit-Rusland en naar artikelen verwijst over het interpol systeem en het misbruik dat door Wit-Rusland wordt gemaakt om politieke opposanten aan hen te laten uitleveren, dient opnieuw te worden verwezen naar het van bij de eerste asielaanvraag vaststaand gegeven dat verzoeker niet aannemelijk kon maken dat hij vervolging of ernstige schade vreest omwille van politieke activiteiten in Wit-Rusland. Ook in het kader van onderhavig verzoekschrift brengt verzoeker geen elementen bij die een ander licht zouden kunnen werpen op deze zaak.

Verzoeker voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst, een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

De subsidiaire beschermingsstatus als voorzien in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, wordt niet toegekend.

3.5. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet aantoonde.

3.6. Verzoeker vraagt *in fine* van zijn verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker geeft verder niet aan welke substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de eerste verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de eerste verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De afstand van het geding wordt vastgesteld in hoofde van de tweede verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien december tweeduizend veertien door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF